

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 70.108/3
van 28 september 2021

avis 70.108/3
du 28 septembre 2021

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'betreffende eetbare
oliën'

un projet d'arrêté royal 'relatif
aux huiles comestibles'

Op 27 augustus 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Economie en Werk verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘betreffende eetbare oliën’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 21 september 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 september 2021.

*

Le 27 août 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de l'Économie et du Travail à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal ‘relatif aux huiles comestibles’.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 21 septembre 2021. La chambre était composée de Wilfried VAN VAERENBERGH, président de chambre, Jeroen VAN NIEUWENHOVE et Koen MUYLLE, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Astrid TRUYENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Katrien DIDDEN, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried VAN VAERENBERGH, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 28 septembre 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe de reglementering betreffende de benaming en de samenstelling van eetbare oliën te actualiseren. De ontworpen regeling komt in de plaats van de regeling die thans is vervat in het koninklijk besluit van 23 april 1974 ‘betreffende eetbare oliën’, dat bij artikel 7 van het ontwerp wordt opgeheven.

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in enerzijds artikel 2 van de wet van 24 januari 1977 ‘betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten’ en, anderzijds, in artikel VI.9, § 1, van het Wetboek van economisch recht. Aan die bepalingen wordt dan ook terecht gerefereerd in respectievelijk het eerste en het tweede lid van de aanhef van het ontwerp.

VORMVEREISTEN

4. Luidens artikel 8, derde lid, van de wet van 4 februari 2000 ‘houdende oprichting van het federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen’ dient het Wetenschappelijk Comité van het federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen “verplicht voor advies te worden geraadpleegd over de wetsontwerpen en de ontwerpen van koninklijke besluiten betreffende de risico-evaluatie en het risicobeheer in de voedselketen, met uitzondering van de omzetting van Europese richtlijnen”.

Artikel 8, derde lid, van de voornoemde wet van 4 februari 2000, werd ingevoegd bij artikel 273 van de wet van 27 december 2006 ‘houdende diverse bepalingen (I)’. Uit de parlementaire voorbereiding van die wetsbepaling blijkt dat teksten van “administratieve, organisatorische of financiële aard” niet vallen onder de adviesverplichting en dat de teksten waarover het Wetenschappelijk Comité advies dient te geven betrekking moeten hebben op de evaluatie en het beheer van risico’s in de voedselketen.¹ Ermee rekening houdend dat het ontwerp van koninklijk besluit er onder meer toe strekt om de benaming en de samenstelling van de eetbare oliën te regelen, valt niet uit te sluiten dat de ontworpen regeling veeleer aspecten omvat die verband houden met risico-evaluatie en risicobeheer in de voedselketen dan dat ze aangelegenheden betreft van louter administratieve, organisatorische of financiële aard. In dat geval zou het ontworpen koninklijk besluit nog om advies aan het Wetenschappelijk Comité van het federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen moeten worden voorgelegd.

¹ *Parl.St.* Kamer 2006-07, nr. 51-2760/001, 156.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

5.1. In artikel 1 van het ontwerp wordt het toepassingsgebied van het ontworpen besluit op een negatieve wijze omschreven, waardoor dit enkel van toepassing zal zijn op producten die wettelijk gefabriceerd en/of in de handel zijn gebracht in België en in derde landen, zijnde andere landen dan de lidstaten van de Europese Unie, Turkije en medeondertekenaars van het akkoord van de Europese Economische Ruimte.

5.2. Dergelijke bepaling maakte reeds eerder het voorwerp uit van onderzoek door de afdeling Wetgeving van de Raad van State. In advies 66.050/1 van 24 mei 2019 over het ontwerp dat later het koninklijk besluit van 30 mei 2021 ‘betreffende room’ is geworden, stelde de afdeling Wetgeving daarover het volgende:

“5. In artikel 1 van het ontwerp wordt het toepassingsgebied van het ontworpen koninklijk besluit op een negatieve wijze omschreven waardoor dit enkel van toepassing zal zijn op producten die wettelijk gefabriceerd en/of in de handel zijn gebracht in België en in derde landen, zijnde andere landen dan de lidstaten van de Europese Unie, Turkije en medeondertekenaars van het akkoord van de Europese Economische Ruimte.

Dergelijke wijze van omschrijving is niet nieuw.² Deze vaststelling ten spijt, blijft onduidelijk waarom, naast de andere lidstaten van de Europese Unie en de landen die het akkoord van de Europese Economische Ruimte hebben medeondertekend, ook Turkije van de toepassing van de ontworpen regeling wordt uitgesloten. Er zijn immers ook nog andere landen waarmee de Europese Unie associatie-akkoorden heeft gesloten en die blijkbaar wel onder de toepassing van de ontworpen regeling vallen. Mogelijke bezwaren die in dat verband zouden kunnen rijzen op het vlak van de gelijke behandeling kunnen niet worden weggewerkt door een loutere verwijzing naar artikel 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), aan het einde van artikel 1 van het ontwerp.

Hierover om nadere toelichting verzocht, deelde de gemachtigde mee wat volgt:

‘Voor wat de vermelding van Turkije betreft verwijs ik naar de douane - unie die met dit land is gesloten (zie ook het besluit nr. 1/95 van de Associatieraad EG-Turkije van 22 december 1995 inzake de tenuitvoerlegging van de slotfase van de douane-unie). Teneinde te vermijden dat de invoer van verwerkte landbouwproducten in Turkije ernstige verstoringen veroorzaakt of dreigt te veroorzaken waardoor de doelstellingen van de douane-unie voor verwerkte landbouwproducten in gevaar kunnen komen, wordt een geijkte formulering in de besluiten m.b.t. dergelijke producten opgenomen.’

Uit deze toelichting blijkt niet waarom Turkije van de toepassing van de ontworpen regeling wordt uitgesloten en andere landen waarmee de Europese Unie associatie-akkoorden heeft gesloten, niet.³

² Voetnoot 1 uit het geciteerde advies: Eenzelfde bepaling komt al in andere normatieve teksten voor, zoals in die van het koninklijk besluit van 11 juni 2004 ‘betreffende consumptie-ijs’, het koninklijk besluit van 8 mei 2014 ‘betreffende kaas’ en het koninklijk besluit van 26 mei 2016 ‘betreffende mayonaise’.

³ Voetnoot 2 uit het geciteerde advies: De gemachtigde verwijst in zijn antwoord tevens naar de ‘Interpretatieve mededeling van de Commissie – Een gemakkelijkere toegang voor goederen tot de markten van andere lidstaten: praktische toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning’ (2003/C 265/02). De betrokken mededeling van de Commissie dateert van 2003 en staat er niet aan in de weg dat sindsdien eventueel andere

In dat verband dient er bovendien te worden aan herinnerd dat het regelen van de invoer vanuit derde landen behoort tot de gemeenschappelijke handelspolitiek waarvoor de Europese Unie exclusief bevoegd is overeenkomstig de artikelen 3, lid 1, e), en 207 van het VWEU. Daarbij dient er rekening mee te worden gehouden dat de gemeenschappelijke handelspolitiek meer inhoudt dan enkel het vaststellen van gemeenschappelijke douanetarieven en juist wil voorkomen dat de lidstaten ongelijkheden in het handelsverkeer in de interne markt zouden veroorzaken door hun betrekkingen met derde landen. Een handeling betreft het internationale handelsverkeer als ze hoofdzakelijk tot doel heeft de handel te bevorderen, te vergemakkelijken of te regelen en een rechtstreeks en onmiddellijk effect heeft op de handel in de betrokken producten.⁴

Luidens artikel 2, lid 1, van het VWEU kan, in de gevallen waarin bij de verdragen op een bepaald gebied een exclusieve bevoegdheid aan de Unie wordt toebedeeld, alleen de Unie wetgevend optreden en juridisch bindende handelingen vaststellen, en kunnen de lidstaten zulks slechts zelf doen als zij daartoe door de Unie gemachtigd zijn of ter uitvoering van de handelingen van de Unie.

Het ontworpen koninklijk besluit, en meer in het bijzonder de omschrijving van het toepassingsgebied in artikel 1 ervan, dient, in het licht van de voornoemde Europeesrechtelijke beginselen, aan een bijkomend onderzoek te worden onderworpen.”

5.3. Gewezen op die opmerking, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“Het EU-Turkije Associatieverdrag van 1963 (https://www.avrupa.info.tr/sites/default/files/2016-09/Custom_Union_des_ENG_0.pdf) is materieel verschillend van andere (latere) associatieovereenkomsten met andere Derde Landen: het EU-Turkije Associatieverdrag creëert een douane-unie (in werking sinds 31 December 1995 dmv Besluit 1/95 van de Associatieraad EG-Turkije van 22 december 1995 inzake de tenuitvoerlegging van de slotfase van de douane-unie, O.J. L35/1, 13 februari 1996), in tegenstelling tot alle andere Associatieverdragen gesloten sindsdien.

Het Associatieakkoord met Turkije creëert een douane-unie, terwijl bv het associatieakkoord met Marokko enkel als doel heeft ‘- de voorwaarden vast te leggen voor de geleidelijke liberalisering van het goederen-, diensten- en kapitaalverkeer;’(art 2, EU-Marokko Associatieverdrag [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:22000A0318\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:22000A0318(01)&from=EN)), hetgeen een veel beperkter toepassingsgebied is. Het EU-Turkije akkoord van 1963 verwijst letterlijk in art 2.2 naar die douane-unie; het EU-Marokko akkoord vermeldt enkel in art 23 dat beide partijen kunnen overleggen over een toekomstige douane-unie.

Tot op heden is Turkije het enige niet-EER land waarmee de EU een douane-unie vormt. Hierdoor bevindt Turkije zich in een ander statuut dan andere Associatielanden, of zelfs andere kandidaat-toetredingslanden (naast Turkije, momenteel Albanië, Noord-Macedonië, Montenegro en Servië)

De verplichting van beide verdragspartijen, Turkije en de EU, om maatregelen van gelijke werking te vermijden, vloeit voort uit het art 5&6 van het Besluit 1/95.

Wij informeren ons verder bij de desbetreffende diensten van de Europese Commissie voor het verduidelijken de correcte interpretatie van het sui generis-statuut van

associatie-overeenkomsten zijn gesloten dan die welke werd gesloten met Turkije en waarin mogelijks gelijkaardige bepalingen inzake markttoegang tot de Europese Unie zijn opgenomen.

⁴ Voetnoot 3 uit het geciteerde advies: K. LENAERTS en P. VAN NUFFEL, *Europees recht*, Antwerpen, Intersentia, 2017, 282-283, met verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Turkije. Mochten wij andere inzichten ontvangen, dan komen wij hierover graag bij u terug.”

5.4. Het verdient inderdaad aanbeveling om met betrekking tot deze aangelegenheid in contact te treden met de bevoegde diensten van de Europese Commissie. In voorkomend geval zal het toepassingsgebied van de ontworpen regeling in het licht daarvan moeten worden aangepast.

Artikel 2

6. Artikel 2 van het ontwerp bepaalt dat de artikelen 4, 5 en 6 van het ontwerp niet van toepassing zijn op “de extra olijfolie van de eerste persing, de olijfolie van de eerste persing, de olijfolie – bestaande uit geraffineerde olijfolie en olijfolie van de eerste persing en de olie uit perskoeken van olijven”. De vraag rijst welke bepalingen van het ontwerp dan wel van toepassing zijn op die producten, nu artikel 1 louter het toepassingsgebied van de ontworpen regeling op grond van de geografische herkomst regelt, artikel 3 twee begrippen definieert die enkel gehanteerd worden in de voornoemde artikelen 4 en 5 en in de overgangsbepaling van artikel 8, en artikel 7 voorziet in de opheffing van het koninklijk besluit van 23 april 1974. Op het eerste gezicht dient hieruit te worden afgeleid dat het ontwerp als zodanig geen voorschriften bevat met betrekking tot het fabriceren en/of het in de handel brengen van de in artikel 2 opgesomde producten. Indien dat laatste het geval is, lijkt het veeleer aangewezen om in de plaats van het huidige artikel 2 te bepalen dat het ontwerp niet van toepassing is op de in dat artikel vermelde producten. Indien dat niet het geval is, dient te worden verduidelijkt welke voorschriften precies van toepassing zijn op de voornoemde producten.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet d'actualiser la réglementation relative à la dénomination et à la composition des huiles comestibles. Le régime en projet se substitue à celui actuellement contenu dans l'arrêté royal du 23 avril 1974 'relatif aux huiles comestibles', qui est abrogé par l'article 7 du projet.

3. Le projet trouve son fondement juridique, d'une part, dans l'article 2 de la loi du 24 janvier 1977 'relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits' et, d'autre part, dans l'article VI.9, § 1er, du Code de droit économique. Ces dispositions sont dès lors visées à juste titre dans, respectivement, les premier et deuxième alinéas du préambule du projet.

FORMALITÉS

4. Aux termes de l'article 8, alinéa 3, de la loi du 4 février 2000 'relative à la création de l'Agence fédérale pour la Sécurité de la chaîne alimentaire', le Comité scientifique de l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire « doit obligatoirement être consulté pour avis sur les projets de loi et les projets d'arrêtés royaux relatifs à l'évaluation et à la gestion des risques dans la chaîne alimentaire, à l'exception des transpositions de directives européennes ».

L'article 8, alinéa 3, de la loi du 4 février 2000 précitée a été inséré par l'article 273 de la loi du 27 décembre 2006 'portant des dispositions diverses (I)'. Il ressort des travaux préparatoires de cette disposition légale que des textes « de nature administrative, organisationnelle ou financière » ne relèvent pas de l'obligation de consultation et que les textes sur lesquels le Comité scientifique est tenu de donner un avis doivent porter sur l'évaluation et la gestion des risques dans la chaîne alimentaire¹. Dès lors que le projet d'arrêté royal vise notamment à régler la dénomination et la composition des huiles comestibles, il n'est pas exclu que la réglementation en projet porte plutôt sur des aspects relatifs à l'évaluation et à la gestion des risques dans la chaîne alimentaire que sur des matières de nature purement administrative, organisationnelle ou financière. Dans ce cas, l'arrêté royal en projet devrait encore être soumis pour avis au Comité scientifique de l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire.

¹ *Doc. parl.*, Chambre, 2006-07, n° 51-2760/001, p. 156.

EXAMEN DU TEXTE

Observation générale

5.1. L'article 1er du projet définit le champ d'application de l'arrêté en projet par la négative, ne le rendant applicable qu'aux produits légalement fabriqués et/ou commercialisés en Belgique et dans des pays tiers, à savoir des pays autres que les pays membres de l'Union européenne, la Turquie et les signataires de l'Accord sur l'Espace économique européen.

5.2. Une telle disposition a déjà été examinée par la section de législation du Conseil d'État. Dans l'avis 66.050/1 du 24 mai 2019 sur un projet devenu l'arrêté royal du 30 mai 2021 'relatif à la crème', la section de législation a observé ce qui suit à ce sujet :

« 5. L'article 1er du projet définit le champ d'application de l'arrêté royal en projet par la négative, ne le rendant applicable qu'aux produits légalement fabriqués et/ou commercialisés en Belgique et dans des pays tiers, à savoir des pays autres que les pays membres de l'Union européenne, la Turquie et les signataires de l'Accord sur l'Espace économique européen.

Pareil procédé de définition n'est pas neuf². En dépit de cette constatation, on n'aperçoit toujours pas pourquoi, outre les autres États membres de l'Union européenne et les États signataires de l'Accord sur l'Espace économique européen, la Turquie est également exclue de l'application de la réglementation en projet. En effet, il existe encore d'autres pays avec lesquels l'Union européenne a conclu des accords d'association et qui relèvent visiblement de l'application de la réglementation en projet. Les éventuelles objections qui pourraient être soulevées à cet égard en matière d'égalité de traitement ne peuvent être écartées par une simple référence à l'article 36 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE) faite à la fin de l'article 1er du projet.

Invité à fournir des précisions à ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

'Voor wat de vermelding van Turkije betreft verwijs ik naar de douane - unie die met dit land is gesloten (zie ook het besluit nr. 1/95 van de Associatieraad EG-Turkije van 22 december 1995 inzake de tenuitvoerlegging van de slotfase van de douane-unie). Teneinde te vermijden dat de invoer van verwerkte landbouwproducten in Turkije ernstige verstoringen veroorzaakt of dreigt te veroorzaken waardoor de doelstellingen van de douane-unie voor verwerkte landbouwproducten in gevaar kunnen komen, wordt een geijkte formulering in de besluiten m.b.t. dergelijke producten opgenomen.'

Ces explications n'indiquent pas pourquoi la Turquie est exclue de l'application de la réglementation en projet, tandis d'autres pays avec lesquels l'Union européenne a conclu des accords d'association ne le sont pas³.

² Note de bas de page 1 de l'avis cité : On trouve déjà une disposition similaire dans d'autres textes normatifs, tels que l'arrêté royal du 11 juin 2004 'relatif aux glaces de consommation', l'arrêté royal du 8 mai 2014 'relatif aux fromages' et l'arrêté royal du 26 mai 2016 'relatif à la mayonnaise'.

³ Note de bas de page 2 de l'avis cité : Dans sa réponse, le délégué renvoie également à la 'Communication interprétative de la Commission - Faciliter l'accès de produits au marché d'un autre État membre: l'application pratique de la reconnaissance mutuelle' (2003/C 265/02). La communication en question de la Commission date de 2003 et n'empêche pas que d'autres accords d'association que celui conclu avec la Turquie, susceptibles de contenir des dispositions similaires en matière d'accès au marché de l'Union européenne, aient été conclus depuis lors.

À cet égard, il y a lieu de rappeler en outre que la réglementation de l'importation à partir de pays tiers relève de la politique commerciale commune pour laquelle l'Union européenne dispose d'une compétence exclusive conformément aux articles 3, paragraphe 1, e), et 207 du TFUE. Dans ce cadre, il faut tenir compte du fait que la politique commerciale commune ne se limite pas à l'établissement de tarifs douaniers communs et vise précisément à éviter que les États membres créent des inégalités dans les échanges commerciaux sur le marché intérieur en raison de leurs relations avec des pays tiers. Un acte concerne les échanges commerciaux internationaux s'il a principalement pour but de promouvoir, de faciliter ou de régir les échanges commerciaux et a un effet direct et immédiat sur la commercialisation des produits concernés ⁴.

Selon l'article 2, paragraphe 1, du TFUE, lorsque les traités attribuent à l'Union une compétence exclusive dans un domaine déterminé, seule l'Union peut légiférer et adopter des actes juridiquement contraignants, les États membres ne pouvant le faire par eux-mêmes que s'ils sont habilités par l'Union, ou pour mettre en œuvre les actes de l'Union.

Au regard des principes de droit européen précités, l'arrêté royal en projet, et plus particulièrement la définition du champ d'application contenue dans son article 1er, doit être soumis à un examen complémentaire ».

5.3. Interpellé au sujet de cette observation, le délégué a donné les explications suivantes :

« Het EU-Turkije Associatieverdrag van 1963 (https://www.avrupa.info.tr/sites/default/files/2016-09/Custom_Union_des_ENG_0.pdf) is materieel verschillend van andere (latere) associatieovereenkomsten met andere Derde Landen: het EU-Turkije Associatieverdrag creëert een douane-unie (in werking sinds 31 December 1995 dmv Besluit 1/95 van de Associatieraad EG-Turkije van 22 december 1995 inzake de tenuitvoerlegging van de slotfase van de douane-unie, O.J. L35/1, 13 februari 1996), in tegenstelling tot alle andere Associatieverdragen gesloten sindsdien.

Het Associatieakkoord met Turkije creëert een douane-unie, terwijl bv het associatieakkoord met Marokko enkel als doel heeft '- de voorwaarden vast te leggen voor de geleidelijke liberalisering van het goederen-, diensten- en kapitaalverkeer;' (art 2, EU-Marokko Associatieverdrag [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:22000A0318\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:22000A0318(01)&from=EN)), hetgeen een veel beperkter toepassingsgebied is. Het EU-Turkije akkoord van 1963 verwijst letterlijk in art 2.2 naar die douane-unie; het EU-Marokko akkoord vermeldt enkel in art 23 dat beide partijen kunnen overleggen over een toekomstige douane-unie.

Tot op heden is Turkije het enige niet-EER land waarmee de EU een douane-unie vormt. Hierdoor bevindt Turkije zich in een ander statuut dan andere Associatielanden, of zelfs andere kandidaat-toetredingslanden (naast Turkije, momenteel Albanië, Noord-Macedonië, Montenegro en Servië)

De verplichting van beide verdragspartijen, Turkije en de EU, om maatregelen van gelijke werking te vermijden, vloeit voort uit het art 5&6 van het Besluit 1/95.

⁴ Note de bas de page 3 de l'avis cité : K. LENAERTS et P. VAN NUFFEL, *Europees recht*, Anvers, Intersentia, 2017, pp. 282-283, faisant référence à la jurisprudence de la Cour de Justice de l'Union européenne.

Wij informeren ons verder bij de desbetreffende diensten van de Europese Commissie voor het verduidelijken de correcte interpretatie van het sui generis-statuum van Turkije. Mochten wij andere inzichten ontvangen, dan komen wij hierover graag bij u terug ».

5.4. Il est effectivement recommandé de prendre contact avec les services compétents de la Commission européenne à propos de cette matière. Le cas échéant, le champ d'application de la réglementation en projet devra être adapté en conséquence.

Article 2

6. L'article 2 du projet prévoit que les articles 4, 5 et 6 du projet ne s'appliquent pas à « l'huile d'olive vierge extra, l'huile d'olive vierge, l'huile d'olive – composée d'huiles d'olive raffinées et d'huiles d'olive vierges et l'huile de grignons d'olive ». La question se pose de savoir quelles dispositions du projet s'appliquent alors à ces produits, dès lors que l'article 1er règle uniquement le champ d'application de la réglementation en projet sur la base de l'origine géographique, que l'article 3 définit deux notions qui ne sont utilisées que dans les articles 4 et 5 précités et dans la disposition transitoire de l'article 8, et que l'article 7 prévoit l'abrogation de l'arrêté royal du 23 avril 1974. Il s'en déduit à première vue que le projet en tant que tel ne contient pas de prescriptions en matière de fabrication et/ou de commercialisation des produits énumérés dans l'article 2. Si tel est le cas, il paraît plutôt indiqué de disposer, à la place de l'article 2 actuel, que le projet ne s'applique pas aux produits mentionnés dans cet article. Dans le cas contraire, il conviendra d'indiquer quelles prescriptions s'appliquent précisément aux produits précités.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Astrid TRUYENS

Wilfried VAN VAERENBERGH